

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen man må da gerne kritisere kompliceret lovgivning. Det synes jeg er helt fint, og det gør vi jo alle sammen, når vi indimellem støder på noget, vi synes er vanskeligt at læse og vanskeligt at forstå. Det ville bare være rart, hvis Venstre en gang imellem også kritiserede EU's lovgivning og f.eks. begyndte at harcelere over ammeko-præmierne.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en fortrinsvis velvillig modtagelse af disse to teknisk orienterede, administrativt lempende og præciserende lovforslag, som alene er fremsat for at fremme den proces, som skal igangsætte hele lovkomplekset fra juni i år den 1. januar 1996.

Der er alene tale om justeringer, præciseringer og forenklinger af hensyn til de mange erhvervsorganisationer, enkeltvirksomheder og andre myndigheder, som Skatteministeriet og andre, der har været involveret i sagen, har været i kontakt med. Der er klart tale om ting, der er til fordel for virksomhederne. Der er klart tale om ting, som gør det muligt og lettere at fortolke lovene, og det har været hovedsigtet med forslagene.

Det er klart, at visse partier bruger anledningen til endnu en gang at tage den debat op, som vi havde i foråret vedrørende hele afgiftsstrukturen. Det synes jeg ikke er specielt relevant i denne sammenhæng. Der er ikke nogen nye oplysninger, der overhovedet indicerer, at vi skulle tage det her af bordet, tværtimod. Miljøproblemerne er stigende, og det er vigtigt, at vi kommer i gang.

Der er stillet nogle konkrete spørgsmål, bl.a. stillede hr. Peter Brixtofte et spørgsmål vedrørende lovforslag nr. L 68, § 7, nr. 9, og bad om en fortolkning. Udgangspunktet her er en imødekommelse af virksomhedernes ønsker. Det er sådan, at man nu kan måle på en anden måde. Afgiften er udregnet på basis af et bundfradrag, som skal korrigeres for, at der er et vandindhold i brændslerne. Når man pålægger virksomhederne en svovlafgift, og de selv måler vandindholdet, skal bundfradraget selvfølgelig korrigeres, så de ikke skal betale afgift af det vand, der er i brændslet. Det er noget meget simpelt, som ingen, der har bare et minimum af professionel indsigt i de ting, er i tvivl om.

Hr. Kim Behnke nævnte to produktionsprocesser, som er optaget på bilagslisten i lovforsla-

get. Det var lidt sjovt at høre hr. Kim Behnke, som bebrejder embedsmændene, at de er forsvundet direkte fra universiteterne og læreanstalterne ind bag de tykke mure på Slotsholmen. Kendsgerningen er, at de formuleringer, som man f.eks. ser i numrene 33 og 34, som hr. Kim Behnke refererede til, er blevet til i direkte samarbejde med virksomheder og organisationer. Det er altså noget, som i høj grad siger folkene i de virksomheder, der får med det her at gøre, noget. Det er noget meget konkret for dem, og det er resultatet af, at man fra Skatteministeriet – jeg har også selv været med – har været ude og tale med adskillige virksomheder og fortalt, hvad der er hensigten med forslagene. Det er resultatet af et usædvanlig dygtigt og fortjenstfuldt opsøgningsarbejde fra ministeriets embedsmænd til virksomhederne. Der er besvaret i tusindvis af telefonopringninger i både Told- og Skattestyrelsen, i ministeriet og i Energistyrelsen, og sådan skal det også være.

Jeg synes ikke, det er noget særligt godt argument, at noget af det her er vanskeligt stof. Vi har et kompliceret samfund, vi har et samfund, som skal reguleres, vi har et samfund, hvor vi er indstillet på at tage hensyn, hvis der er berettigede argumenter for det, og det kan ikke undgås at blive i form af forholdsvis kompliceret lovstof. Vi har også, hvad partiet Venstre formentlig må have erkendt, et samfund, der i høj grad er bygget op på, at hvad enten det drejer sig om landbrugsvirksomheder eller produktionsvirksomheder i industrien og håndværket, findes der interesseorganisationer, som de enkelte virksomheder betaler penge til, og som de i øvrigt har fradragsret for, når de skal opgøre den skattepligtige indkomst. Disse organisationer ansætter dygtige folk, teknikere, som har til opgave at fortolke lovene og bestemmelserne og formidle resultaterne ud til de virksomheder, som er medlemmer af de pågældende interesseorganisationer. Det er dét, de er ansat til, og systemet fungerer udmærket.

Denne, hvad skal vi sige, romantiske forestilling om, at man kan få et samfund, hvor der er meget simple og letgennemskuelige regler, så en hvilken som helst person uden nogen som helst forudsætninger og interesse i øvrigt for tingene skal kunne forstå dem umiddelbart, er en meget, meget naiv beskrivelse og en meget naiv forestilling om, hvordan det moderne samfund anno 1995 fungerer. Men de processer, som er beskrevet i proceslisten, er direkte og genkendeligt beskrevet. De er i høj grad inspireret af de